

(ἔφην ἐγώ); — ΠΡ. Τοὺς μεγίστους (ἔφην)· καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθια, καὶ ἐκόλαζε, καὶ ἐποίει δοῦλον, ταῦτα πάντα νενίκηκε, καὶ ἀπέβριψεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτοῦ¹⁰⁵, ὥστε ἐκεῖνα νῦν τοῦτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον. — ΞΕΝ. Ποῖα ταῦτα λέγεις θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιποθῶ ἀκοῦσαι. — ΠΡ. Πρῶτον μὲν (ἔφην) τὴν Ἄγνοιαν, καὶ τὸν Πλάνον. Ἡ οὐ δοκεῖ σοι θηρία ταῦτα εἶναι; — ΞΕΝ. Καὶ πονηρά γε (ἔφην ἐγώ). — ΠΡ. Εἶτα τὴν Λύπην, καὶ τὸν Ὀδυρμόν, καὶ τὴν Ὑπερηφάνειαν, καὶ τὴν Φιλαργυρίαν, καὶ τὴν Ἀκρασίαν καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν κακίαν. Πάντων τούτων κρατεῖ, καὶ οὐ κρατεῖται, ὥσπερ τὸ πρότερον. — ΞΕΝ. Ὁ καλῶν ἔργων¹⁰⁶ (ἔφην ἐγώ), καὶ καλλίστης νίκης! Ἀλλ' ἐκεῖνο ἔτι μοι εἰπέ· τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν; — ΠΡ. Εὐδαιμονική¹⁰⁷, ᾧ νεανίσκῳ. Ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει, εὐδαιμῶν γίγνεται καὶ μακάριος, καὶ ἔχει οὐκ ἐν ἐτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας ἀλλ' ἐν αὐτῷ. — ΞΕΝ. Ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις! Ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; — ΠΡ. Ἄγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι¹⁰⁸ αἱ Ἀρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρῶτον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας, ὡς κακῶς καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι ὥσπερ ὑπὸ πολέμιων, οἱ μὲν ὑπ' Ἀκρασίας, οἱ δὲ ὑπ' Ἀλαζονείας, οἱ δὲ ὑπὸ Φιλαργυρίας, ἕτεροι δὲ ὑπὸ Κενοδοξίας, ἕτεροι δὲ ὑφ' ἐτέρων κακῶν ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐλκύσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν¹⁰⁹, οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφικέσθαι ὧδε· ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. Τοῦτο δὲ πάσχουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὐρεῖν· ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ Δαιμονίου πρόσταγμα.

ΞΕΝ. Ὅρθῳς μοι δοκεῖς λέγειν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορώ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ Ἀρεταὶ, ὅθεν ἦκει τὸ πρότερον; — ΠΡ. Οὐκ ἀκριβῶς ᾔδει¹¹⁰, οὐδὲ ἠπίστατο (ἔφην) οὐδὲν τῶν ἐκεῖ· ἀλλ' ἐνεδοίαζε¹¹¹ καὶ διὰ τὴν Ἄγνοιαν, καὶ τὸν Πλάνον ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ νομίζειν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακὰ. Διὸ καὶ ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. Νῦν δὲ, ἀνεληφώς¹¹² τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων, αὐτὸς τε καλῶς ζῇ, καὶ τούτους θεωρεῖ ὡς κακῶς πράσσουσι¹¹³. — ΞΕΝ. Ἐπειδὴν οὖν θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; — ΠΡ. Ὅποι· ἂν βούληται (ἔφην) πανταχοῦ γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἀσφάλεια, ὥσπερ τῷ τὸ κηρύκειον¹¹⁴ ἔχοντι. Καὶ πανταχοῦ οὐ¹¹⁵ ἂν ἀφίκεται, πάντα¹¹⁶ καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. Ὑποδέζονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες, καθάπερ τὸν ἱατρὸν οἱ πάσχοντες. — ΞΕΝ. Πρότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκ ἔτι φοβεῖται, μὴ τι πάθῃ ὑπ' αὐτῶν; — ΠΡ. Νὴ Δία, οὐδὲν¹¹⁷ οὐ μὴ διοχληθήσεται, οὔτε

105) Κεκράτηκεν, αὐτὸς ἑαυτοῦ. 106) Κ. §. 460, ἡ. 107) Χορηγοῦσα εὐδαιμονίαν.

108) Παραλαβοῦσαι. 109) Ἐξ ὧν, τῶν δεινῶν. 110) Εἶχε μάθει. 111) Ἀμφιβάλλε.

112) Ἀναλαβὼν, μαθὼν. 113) Δυστυχοῦσι. 114) Τὴν ἐξέδον τὴν ὁποίαν κρατῶν ὁ κηρύξ διερχεται ἀσφαλῶς διὰ τῶν ἐχθρῶν. 115) Ὅπου. 116) Θέλει ζῆσαι ὅλην τὴν ζωὴν καλῶς. 117) Κατ' οὐδὲν, ἐπανάληψις τῆς ἀρνήσεως πρὸς ἑμψανιν.